

TILSYNSUTVALGET FOR DOMMERE

KLAGE FRA A PÅ DOMMERE VED X TINGRETT OG Y LAGMANNSRETT. SAK NR 70/04.

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 20. september 2004 truffet vedtak i ovennevnte sak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg.

A har ved brev av 11. august 2004 inngitt klage på tingrettsdommer B og sorenskriver C ved X tingrett, lagmann D og lagdommer E ved Y lagmannsrett, samt tingrettsdommer F ved Z tingrett. Ved brev av 27. august fra tilsynsutvalgets sekretariat er A varslet om at klagen vil bli vurdert avvist blant annet under henvisning til at klagen er for sent fremsatt. A har ved brev av 1. september 2004 avgitt uttalelse vedrørende avvisningsspørsmålet. De innklagede, samt embetslederne er orientert om klagen.

Til klagen bemerkes følgende:

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstolloven § 236 første ledd.

Imidlertid inneholder domstolloven bestemmelser om klagefrist. Det følger av domstollovens § 237 fjerde ledd at fristen for å klage på en dommer er ”tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen, fant sted eller etter at klageren ble kjent med eller burde vært kjent med dette forholdet.” Imidlertid gir samme bestemmelse anledning for utvalget til å ta en disiplinærsak opp til behandling etter klage eller av eget tiltak, forutsatt at det ikke er gått mer enn ett år siden forholdet fant sted. Loven er formulert slik at dette er en adgang utvalget har, etter en vurdering på fritt grunnlag. Klager kan ikke påberope seg noen rett til behandling av klagen etter denne bestemmelsen. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot.prp. 44 (2000-2001)) uttaler departementet (side 179) om dette spørsmål at utvalget bl.a. kan ”vektlegge om klager hadde rimelig grunn til å oversitte fristen. En forutsetning for å ta en forsinket klage til realitetsbehandling, er at klagen er fremsatt så snart det forhold som umuliggjorde eller sterkt vanskeliggjorde klagen er opphørt”.

Dersom det er gått mer enn ett år fra forholdet fant sted til klagen fremsettes, kan klagen ikke tas til behandling, jf dl § 237 fjerde ledd. Denne fristen kan det ikke gjøres unntak fra.

En annen viktig begrensning i tilsynsutvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstolloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig. Det innebærer at utvalget ikke kan behandle et forhold som kan brukes som grunnlag for kjæremål eller anke til høyere

domstol. Det er uten betydning for utvalgets myndighet om adgangen til kjæremål eller anke har vært brukt eller ikke.

Klagen mot tingrettsdommer B gjelder behandlingen av en sivil sak vedrørende tvist om en veirett, der A var en av partene i saken. Tingrettens dom ble avsagt den 20. juni 2002. Sorenskriver C er innklaget for sin behandling av A's klage mot B, jf. C's brev av 9. april 2003. De nevnte forhold er mer enn ett år gamle og kan i henhold til nevnte ettårsfrist ikke vurderes av utvalget.

For øvrig gjelder klagen de tre dommerne D, E og F som deltok i Y lagmannsretts behandling av anke over ovennevnte tingrettsdom, samt behandlingen av A's krav om bot og erstatning mot tingrettsdommer B. Lagmannsrettens dom i angjeldende sak er avsagt 15. mars 2004. Klagefristen på tre måneder er derfor utløpt.

Klager har opplyst i brev av 1. september 2004 at hun i perioden etter lagmannsrettens dom har vært delvis syk. Utvalget finner det ikke godtgjort at klager på grunn av dette har vært forhindret fra å fremsette klagen innen fristen. Når det gjelder klagen på dommerne C, D og F, må klagen uansett avvises på annet grunnlag, jf domstoloven § 236 fjerde ledd, jf ovenfor. Klagers anførsler vedrørende lagmannsrettens behandling av nevnte sak gjelder forhold som kan gjøres til gjenstand for kjæremål eller anke, og dermed ligger utenfor utvalgets myndighet å vurdere. Dette gjelder bl.a. klagers anførsler vedrørende saksbehandlingen, herunder spørsmålet om saken ble godt nok opplyst under ankeforhandlingen, hvorvidt retten har lagt riktig faktum til grunn, samt rettens rettslige vurderinger i saken.

I den utstrekning klagen gjelder lagmann D's administrasjon av ankeforhandlingen i lagmannsretten, er dette et forhold utvalget i utgangspunktet kunne tatt under behandling. Imidlertid kan utvalget ikke se at det foreligger slike særlige grunner at utvalget bør ta denne delen av klagen opp til særskilt behandling. Også i dette tilfellet er tremånedersfristen utløpt.

Etter dette finner Tilsynsutvalget for dommere at A's klage må avvises.

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe utvalgets vedtak inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.

Kopi av dette vedtak sendes førstelagmann G og sorenskriver H til orientering.